

33. SELBSTGESPRÄCH DES BETRUNKENEN INDRA (10, 119).

- प्र वाता इव दोधतः । उन्मा पीता अयंसत । कुर्वित्सोमस्योपामिति ॥ २ ॥
 उन्मा पीता अयंसत । रथमश्वा इवाश्वः । कु० ॥ ३ ॥
 उप मा मतिरस्थित । वाश्वा पुत्रमिव प्रियम् । कु० ॥ ४ ॥
 अहं तंष्टेव बन्धुरम् । पर्यचामि हृदा मतिम् । कु० ॥ ५ ॥
 ५ इति वा इति मे मनः । गामश्च सनुयामिति । कु० ॥ ६ ॥
 नहि मे अक्षिपच्छनं । अच्क्षात्सुः पञ्च कष्टयः । कु० ॥ ७ ॥
 नहि मे रोदसी उभे । अन्यं पत्नं चनं प्रति । कु० ॥ ८ ॥
 अभि ध्यां महिना भुवम् । अभीमां पृथिवीं महिम् । कु० ॥ ९ ॥
 कृताहं पृथिवीमिमाम् । नि दधानीह वेह वा । कु० ॥ १० ॥
 10 ओषमित्पृथिवीमहम् । जङ्घनानीह वेह वा । कु० ॥ ११ ॥
 दिवि मे अन्यः पत्नः । अधो अन्यमचीकृषम् । कु० ॥ १२ ॥
 अहमस्मि महामहः । अभिनभ्यमुदीषितः । कु० ॥ १३ ॥
 गृहा यामि अरंकृतः । देवभ्यो हव्यवाहनः । कु० ॥ १४ ॥

34. DER ANFANG DER DINGE (10, 129).

- नासदासीन्नो सदासीत्तदानीम् । नासीद्भ्रजो नो विभ्रामा परो यत् ।
 15 किमावरीवः कुह कस्य शर्मन् । अम्भः किमासीद्भूतं गभीरम् ॥ १ ॥
 न मृत्युरासीदमृतं न तर्हि । न रात्रिश्चा अह्ना आसीत्प्रकेतः ।
 आनीदवातं स्वर्धया तदेकम् । तस्माद्धान्यन्नं परः किं चनास ॥ २ ॥
 तम आसीत्तमसा गूळहमये । अप्रकेतं सलिलं सर्वमा इदम् ।
 तुच्छेनाभु अपिहितं यदासीत् । तपसस्तन्महिनाजायतकम् ॥ ३ ॥
 20 कामस्तदग्रे समवतताधि । मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ।
 सतो बन्धुमसति निरविन्दन् । हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा ॥ ४ ॥
 तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषाम् । अधः स्विदासं शिडपरि स्विदासीत् ।
 रेतोधा आसन्महिमान आसन् । स्वधा अवस्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥ ५ ॥
 को अद्वा वेद क इह प्र वोचत् । कुत आजाता कुतेयं विसृष्टिः ।
 25 अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनेन । अथा को वेद यत आबभूव ॥ ६ ॥
 इयं विसृष्टिर्यत आबभूव । यदि वा दधे यदि वा न ।
 यो अस्योध्यतः परमे विभ्रामन् । सो अद्भ वेद यदि वा न वेद ॥ ७ ॥

35. AN ARANJANI (10, 146).

- अरण्यानि अरण्यानि । असा यो प्रेव नश्यसि ।
 कथा ग्रामं न पृच्छसि । न वा भीरिव विन्दती ॥ १ ॥